

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiaë

8. de Cæremoniis huius sacramenti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

non sit, veniale tamen est, per negligentiam intermittere, cum sit quædam incuria, seu prodigalitas spiritualis boni.

Propter contemptum & scandalum secutum, fieri potest, ut peccatum mortale sit, Extremam Vnctionem intermittere, V. C. si infirmus sine causa renuat suscipere, poterunt alij moneri ad huius sacramenti vili pensionem.

Non curantes inungi infirmum peccant venialiter, secus si cum scandalo, & contemptu.

Parochus ratione officii obligatur sub mortali, ad ministrandum Extremæ Vnctionis sacramentum, petenti.

CAP. VIII.

De Caremonijs seu ritibus ministrandi hoc sacramentum.

SI periculum propter mortis acceleritatem in mora sit, statim ad ipsas vnctiones, quippe sacramento essentialia accedendum est & tempore pestis. Orationes verò possunt suppleri in Ecclesia, Inseruire etiam poterit pestis tempore vsus virgæ argenteæ oblongæ ad vngendum è loco remotiore causa vitandæ contagionis.

In dubio, num adhuc viuat qui vngendus est, sub conditione sacramentum ministrari potest, V. C. si non est mortuus.

NB. Vnctio immediatè manu sacerdotis facta, & in formam crucis, ad accidentales ritus pertinet.

Sacer-

Sacerdotes infra palmam, vel in exteriori manus parte ungi solent, quamvis nihil refert, etiam in ipsis palmis ungi, cum hæc unctio ab altera diuersa sit.

Nihil obstat S. Viaticum dari etiam post acceptam extremam unctionem, eò quòd S. Eucharistia finis sit, ac perfectio reliquorum Sacramentorum, quam proinde decet animæ præbere, postquam alijs Sacramentis plene purgata est. Seruanda tamen est Consuetudo Ecclesiæ, cui nequaquam aduersatur, quominus post acceptam S. Eucharistiam & Extremam Unctionem, si infirmus aliquanto tempore viuat, & Viaticum iterum petat, ei ministrari debeat.

TRACTATUS IX.

De Sacramento Ordinis.

CAP. I.

Quid sit Ordo.

ORdo est parium, dispariumque rerum, sua cuiusque loca distribuens dispositio, sic inter Angelos nouem Ordines reperiuntur: inter homines quoque in quouis Exercitu bono instructo, in quauis Republica: status reperiuntur quorū vnus altero superior, aut inferior est, vt ordo senatorius